

תלמודו בידו

דף כו עמוד ב

א] כיצד מותר לתפור קריעה שאינה מתאחה ?

ב] קרע גלימה מול בית הצואר והפכו למטה, האם רשאי לתופרו ?

ג] מהו שיעור הקריעה ?

ד] שמע שמתו כמה מקרוביו, האם יכול לקרוע קריעה אחת על כולם ?

ה] עד היכן הוא המקום הראוי לקריעה כך שיכול להוסיף בו קריעות על שאר מתים ?

א] מותר לחבר באופן שהקרע עדיין ניכר. כגון לשוללן [לחבר בתפרים גסים].

או למוללן [לאחוז שני צידי הקרע בין אצבעותיו, ותוחב שתי תפירות].

או להניח רווחים בין התפרים באופן שנראים כשליבות סולם.

- הואיל ואינה נחשבת תפירה, אינו יוצא ידי חובת קריעה אחרת במקום החיבור.

ב] לתנא קמא מותר, משום שבהפיכת הבגד פקע איסורו. ור"ש בן אלעזר אוסר.

- הלוקח בגד מאבל, אסור לתופרו. לפיכך על המוכר להודיע ללוקח על כך.

ג] ר' מאיר: קריעה הראשונה, טפח. ממשיך על הקריעה, שלש אצבעות.

ר' יהודה: קריעה הראשונה, שלש אצבעות. ממשיך על הקריעה, כל שהוא.

ר' יוסי [וכן הלכה]: קריעה הראשונה, טפח. ממשיך על הקריעה, כל שהוא.

ד] תנא קמא: קורע קריעה אחת על כולם.

ר"י בן בתירה: על אביו ואמו צריך לקרוע בנפרד. ועוד שאין מוסיפים על קרע

אביו ואמו. וכן הלכה, משום שלענין קריעה אין אומרים הלכה כדברי המיקל.

ה] תנא קמא: עד טיבורו. וכשהגיע הקרע לטיבורו וצריך לקרוע קריעה נוספת,

ירחיק שלש אצבעות מן הקריעה הקודמת, ויקרע משפת הבגד.

נתמלא הבגד קרעים, מסובכו לאחוריו או הופכו למטה וחוזר וקורע.

יש אומרים: עד לבו. זכר לדבר "קרעו לבבכם ואל בגדיכם". מתחת ללבו, לא יצא.